

[Bollerup Madsen.]

skole eller Gymnasium. Det er i mange Tilfælde Børn, hvis Forældre har svært nok ved at holde Børnene i en fremmed Skole, og det var rimeligt at benytte Lejligheden til at lempe Vilkaarene lidt for dem. De er i Forvejen handicappede frem for den Ungdom, der bor, hvor Skolen er, idet disse ikke har den daglige Udgift til Rejser frem og tilbage, og jeg beder den højtærede Minister overveje, om der ikke var Aarsag til at mildne disse Forhold lidt.

Særlige Betragtninger kan ogsaa gøres gældende med Hensyn til Storbyernes Nærtrafik, idet der vel her findes den bedste Basis for en god Rentabilitet. Her drejer det sig mere om en Massetrafik end om bestemte Takster. Herom kan der maaske tales i Udvalget.

Samtlige Takstforhøjelser er anslaaet til at ville indbringe et Provenu af 25 Mill. Kr. aarligt, hvilket vel under de foreliggende Forhold ikke kan siges at være et urimeligt Bidrag til Forbedring af Statens Finanser.

En Bestemmelse, jeg glæder mig over, er Bestemmelsen om Dobbeltbilletterne, der for Rejser ud over 30 km skal gælde en Maaned mod tidligere 16 Dage. Denne Bestemmelse vil faa megen Betydning og vække megen Glæde hos ferierejsende.

En anden Ting, jeg vil gøre et Par Bemærkninger om, er Statsbanernes Erstatningspligt. Man maa nære nogen Betænkelighed ved, hvor fikst Statsbanerne forstaar at frigøre sig næsten for alt Ansvar. Der er dog Omraader, hvor man anerkender Erstatningspligt, men der er Erstatningen begrænset til 25 Kr. pr. kg Bruttovægt, og for Rejsegods ydes der overhovedet ingen Erstatning over 1 500 Kr. Hvis disse Sætser skal opretholdes, vil jeg haabe, at Banerne vil stille sig ret large i de enkelte Tilfælde, men man har ikke faaet det Indtryk, at det hidtil har været saadan, i hvert Fald har jeg aldrig hørt nogen være tilfreds med den Erstatning, de har modtaget.

Der er en særlig Bestemmelse, jeg synes er betænkelig. Den gælder Befordringen af levende Dyr. Her fralægger Banerne sig ogsaa Ansvar; selv om Banernes Folk deltager i Arbejdet med Ind- og Udlæsning, har de intet Ansvar, men lader den paagældende private Forsender have Ansvaret ogsaa for de Fejl, Banernes Folk maatte begaa.

Bortset fra disse Enkeltheder, som jeg mener vi kan tale om i et Udvalg, kan vi tiltræde Lovforslaget som Helhed.

Der er en Ting, jeg gerne vil henlede

den højtærede Ministers Opmærksomhed paa. Naar vi nu faar disse Takstforhøjelser og det bliver dyrere at rejse ogsaa med Lyntogene, vil jeg henstille, om det ikke var muligt i højere Grad at reservere disse Lyntog for de langtrejsende, for hvem de dog har den største Betydning. Det er meget ubehageligt, naar man rejser fra Nordjylland til København, at blive smidt ud f. Eks. i Aarhus, fordi en Mand i Aarhus har købt Billet og har Ret til Pladsen Resten af Vejen; der sælges ogsaa Billetter til Mellemstationer, f. Eks. fra København til Odense, Fredericia, Horsens, eller fra Odense til Horsens, o. s. v. Lyntogene burde reserveres fortrinsvis dem, der gør hele Rejsen. For andre, som kun rejser fra Mellemstationer, betyder det mindre, om de skal benytte Lyntog eller Dampbog. Jeg beder den højtærede Minister tage dette under Overvejelse.

Derudover har jeg ingen Bemærkninger at gøre, men kan paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Fremme.

Einar Simonsen: De foreslaaede Forhøjelser af Statsbanernes Takster for Personbefordring med 20 pCt. og for Godsbeholdning med 10 pCt. kan i Betragtning af den store Stigning i de to Hovedudgiftsposter, Lønninger og Brændsel, ikke siges at være mere end en paakrævet à jour-Føring. Der er altsaa ikke Tale om et nyt Princip eller Forandring i den hidtil gældende Opfattelse, at Statsbanerne er en stor alment betydningsfuld Faktor, og at der ikke over for den anlægges absolut forretningsmæssige Principper med den Virkning, at der skal være fuldstændig regnskabsmæssig Balance. Jeg hilser da ogsaa med Tilfredshed, at det er paa Persontaksterne, de største Forhøjelser ligger, nemlig 20 pCt. mod Godstakstforhøjelserne paa 10 pCt. Dette er i nøje Overensstemmelse med den Opfattelse, at Banerne ikke alene har en samfundsmæssig Funktion, men ogsaa skal tjene det danske Erhvervsliv, og ud fra den Opfattelse skal D. S. B. være varsom med at gaa i Spidsen med Fordyrelse for Erhvervslivet.

Jeg skal ikke gaa ind paa Enkeltheder i det foreliggende Lovforslag, men jeg vil gerne sige et Par Ord om nogle enkelte Spørgsmaal.

I Bemærkningerne til § 54, der omhandler Godstaksternes Forhøjelse med 10 pCt., staar der, at man hidtil ikke fuldt ud har gennemført den Maksimumstakst, der ifølge de nugældende Regler kunde naas, og at det heller ikke er Meningen, at den foreslaaede 10 pCt.s Takstforhøjelse generelt skal gen-